პროლეტარიელო, ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი, თბილისის კომიტეტია და საქართველოს სსრ მრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოცემის 31-ე წელი

ხუთშაბათი, 8 მარტი, 1951 წ. № 56 (8910). ფასი 20 კაპ.

საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ცენტრალური კომიტეტი მიესალმება საბჭოთა კავშირის ყველა მშრომელ ქალს — მუშებს, კოლმეურნეებს, ინჟინრებს, ტექნიკოსებს, აგრონომებს, ზოოტექნიკოსებს, მასწავლებლებს, მედიცინის მუშაკებს, მეცნიერებებ[illegible] მუშაკებს და საბჭოთა დაწესებულებების მუშაკებს ქალთა საერთაშორისო დღეს — 8 მარტს, და რწმენას გამოთქვამს, რომ საბჭოთა ქალები კვლავაც იქნებიან საბჭოთა კავშირის ეკონომიკისა და კულტურის ახალი აყვავებისათვის, ჩვენს ქვეყანაში კომუნისტური საზოგადოების აშენებისათვის მებრძოლთა პირველ რიგებში.

საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებიდან.

საბჭოთა სამშობლოს მგზნებარე პატრიოტები

საბჭოთა კავშირის მშრომელები მძლავრი სამეურნეო და პოლიტიკური აღმავლობის ვითარებაში აღნიშნავენ წელს ქალთა საერთაშორისო დღეს — 8 მარტს. ჩვენმა ხალხმა ვადამდე შესახრული ბეთოხე ხუთწლიანის ძირითადი ამოცანები, ახალი დიდი გამარჯვებანი მოიპოვა სამეურნეო და კულტურული მშენებლობის ყველა უბანზე და ახლა წარმატებით ახორციელებს კომუნიზმის მშენებლობის დიდ სტალინურ პროგრამას.

კომუნისტური საზოგადოების მშენებლობაში ძმამაკაცებთან ერთად აქტიურ მონაწილეობას იღებენ საბჭოთა ქალები, ჩვენი სამშობლოს მგზნებარე პატრიოტები. ისინი მთელ თავიანთ ენერგიასა და ძალებს აბარებენ ჩვენი ქვეყნის წინსვლას. ეს გასაგებიცაა. მხოლოდ საბჭოთა წყობილებამ გათავისუფლა ქალები ჩაგვრისაგან ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის ერთ-ერთი უდიდესი მოსაპოვარია.

ქალთა უფლებათაგან მასების აქტიურ მონაწილეობას სოციალიზმის მშენებლობაში ბოლშევიკების პარტია უდიდესი საბჭოსეულ ფიფოგრბრივი და პოლიტიკური მნიშვნელობის ამოცანად თვლის. ამიტომ არის, რომ ქალებს ჩვენში შექმნილი აქვს ზარა-დაწინაურებისა და ქვეყნის სამეურნეო, პოლიტიკურ და კულტურულ ცხოვრებაში აქტიური მიბაწილეობის ყველა პირობა. მარტო ის ფაქტი, რომ სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს შემადგენლობაში 280 ქალია, ასობით ქალი არჩეულია მოკავშირე რესპუბლიკების უმაღლესი საბჭოების ფუფუბებად და 500 ათასზე მეტი ადგილობრივი საბჭოების დეპუტატია, — ეს დიდი მზრუნველობის მაჯვნე გამოხატულებაა, რასაც ინერნენ ბოლშევიკების პარტია, საბჭოთა მთავრობა ქვეყნის პოლიტიკურ ცხოვრებაში, სახელმწიფოს მართვა-გამგეობაში ქალთა ჩასაბმელად.

ჩვენს ქვეყანაში გამოიზარდნენ ქალთა მესანინმეცნიერ კადრები — სოციალისტურ საწარმოთა და საკოლმეურნეო წარმოების ნიჭიერი ორგანიზატორები. საბჭოთა ქალები ფლობენ ურთულეს პროფესიებსაც: მართავენ ტრაქტორს, კომბაინს, ორთქლმავალსა და თვითმფრინავის საჭეს. 383 ათასი ქალი ინჟინერი და ტუქნიკოსია, ათასობით ქალი ეწესახელება მოზარდი თაობის აღზრდისა და შრომელთა ჯანმრთელობის დაცვის კეთილშობილურ საქმეს.

"ბოლშევიკების პარტიისა და საბჭოთა მთავრობის უდიდეს მზრუნველობას ქალები სოციალისტური მშენებლობის ყველა უბანზე თავდადებული შრომით უპასუხებენ. საბჭოთა სამშობლოს კოლმეურეობისათვის უანგარო შრომის შედეგად 600 ათასზე მეტი ქალი დაჯილდოებულია საბჭოთა კავშირის ორდენებითა და მედლებით, 1.988 ქალი სოციალისტური შრომის გმირია. მეცნიერების, გამომგონებლობის, ლიტერატურისა და ხელოვნების დარგში თვალსაჩინო ნაშრომებისათვის 399 ქალს მინიჭებული აქვს სტალინური პრემია. სოციალისტური შრომის გმირთა შორის 200-ზე მეტი მარტო საქართველოს სახელოვანი ქალია.

არსაა, არც ერთ ქვეყანაში ისე არ ფასდება ქალი — მშობელი, ქალი — დედა, როგორც ჩვენში, საბჭოთა კავშირში. განსაკუთრებით მზრუნველობა არის გარემოსილი ქალი — დედა. სახელმწიფო უდიდეს სახსრებს ხარჯავს დედისა და ბავშვის დასაცავად, მრავალშვილიანი და მარტოხელა დედების დასახმარებლად. მარტო საქართველოში შარშან მრავალშვილიან და მარტოხელა დედებს დახმარების სახით მიეცათ 64 მილიონზე მეტი მანეთი. ჩვენი ქვეყანა "მოფენილია დედ-ითა და ბავშვთა დაწესებულებებით: სამშობიარო სახლებით, კონსულტაციებით, საბავშვო ბაღებითა და ბაგებით, რითაც შექმნილია სოციალისტური მშენებლობის საქმეში ქალთა აქტიური მონაწილეობის მტკიცე პირობა.

ჩვენი სამშობლოს ძლიერების განსამტკიცებლად, კომუნიზმის გამარჯვებისათვის ბევრი საბჭოთა კავშირის ქალების მხარდამხარ ებრძვიან ქართველი ქალებიც. საქართველოს სამრეწველო საწარმოებში, კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში ათასობით შესანიშნავი ქალი მუშაობს. მათ თავიანთი პატრიოტული შრომით ძვირფასი წვლილი შეაქვთ რესპუბლიკის სახალხო მეურნეობისა და კულტურის გაგვითარების საქმეში. ჩვენი რესპუბლიკის გარეთაც ფართოდ არის ცნობილი საკოლმეურნეო სოფლის მოწინავეა ქალების, სოციალისტური შრომის გმირების—სოფიო მარიდაშვილის, დარეჯან ტაკიძის, ასმათ ჯიჯავაძისა და სხვათა სახელები. ესენი არიან საბჭოთა სოფლის ახალი ადამიანები, საკოლმეურნეო წარმოების ნოვატორები. ისინი სოციალისტური შრომისადმი შეგნებული დამოკიდებულებით, სასოფლო-სამეურნეო მეცნიერებათა მიღწეულის გამოყენებით ყოველწლიურად ადიდებენ მოსავლიანობას, ზრდიან საკოლმეურნეო ნაკვეთებს და ბარაქას ანიჭებენ კომუნიზმის საბოლოო გამარჯვებას.

ქართველი ქალები აქტიურად მონაწილეობენ რესპუბლიკის სამეურნეო, პოლიტიკურ და კულტურულ ცხოვრებაში. ახლახან ჩატარებულ საკონვენციოს სსრ უმაღლესი საბჭოს არჩევნებში, რაც ლენინ-სტალინის პარტიისადმი, დიდი ბელადის ამხანაგ სტალინისადმი ქართველი ხალხის ერთგულებისა და სიყვარულის მძლავრი დემონსტრაცია იყო, ქალებმა უაღრესად აქტიური მონაწილეობა მიიღეს. ასობით ქალი საარჩევნო კომისიების წევრებად მუშაობდა, მრავალი ქალი საგაგიანო მუშაობას ეწეოდა ამორჩეველთა შორის. საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატად 98 ქალი იქნა არჩეული. ეს ჩვენი რესპუბლიკის ქალთა პოლიტიკური ზრდის მკაფიო გამოხატულება. ლღითიდეე ღზრდება მეცნიერ ქალა, სპეციალისტ, საკოლმეურნეო წარმოების ნიჭიერ ორგანიზატორ ქალთა რიცხვი.

საბჭოთა ქალების ცხოვრება და მოღვაწეობა მისაბაძ მაგალითს წარმოადგენს სხვა ქვეყნების ქალებისათვის. საბჭოთა ქვეყნის ქალების მაგალითის მიხედვით ახალი ცხოვრების მშენებლობის საქმეში აქტიურად მონაწილეობენ სახალხო დემოკრატიის ქვეყნების ქალები. საბჭოთა კავშირის ქალების მაგალითი კაპიტალისტური ძალმომრეობის წინააღმდეგ სახრბოლველად ოფიციოზულებს ბურჟუაზიული და კოლონიური ქვეყნების შრომელ ქალებს, რომლებიც ბეჯითებსა და სიღატაკეში ცხოვრობენ.

საბჭოთა კავშირის ქალები, სახალხო დემოკრატიის ქვეყნების ქალებთან ერთად, სათავეში უდგანან მთელი მსოფლიოს ქალთა დემოკრატიულ მოძრაობას და წარმატებით იბრძვიან მტაცე შვიდობისათვის, ახალი მსოფლიო ომის საფრთხის წინააღმდეგ, ომისა, რომელსაც ამერიკელ-ინგლისელი იმპერიალისტები აშზადებენ.

საბჭოთა ქვეყნის ქალები ქალთა საერთაშორისო დღეს ხვდებიან მშვიდობიან მშენებლობაში მოპოვებული ახალი წარმატებებით, მაგრამ რა დიდიც უნდა იყოს ეს წარმატებანი, მიღწეული დაკმაყოფილება არ შეიძლება.

ქალთა საერთაშორისო დღის — 8 მარტის შესახებ საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მიერ მიღებულ დადგენილებაში ნათქვამია:

„კომუნიზმის აშენების ამოცანები პარტიული ორგანიზაციებისგან მოითხოვენ იმას, რომ უფრო ფართოდ ჩაებან ქალები საზოგადოებრივ-საწარმოო შრომაში მრეწველობის, ტრანსპორტისა და სოფლის მეურნეობის ფრონტზე, გაადლიერონ პოლიტიკური მუშაობა ქალთა შორის, სისტემატიურად ამაღლონ მათი კულტურულ-ტექნიკური დონე, მათი პოლიტიკური და საწარმოო აქტივობა. ხელძღვანელ სამუშაოზე ქალთა დაწინაურება კომუნისტური მშენებლობის სასიკეთოლოდ ქმნიმენელოვანი ამოცანაა. საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი პარტიული, საბჭოთა, პროფკავშირული და კომკავშირული ორგანიზაციებისგან მოითხოვს უფრო გაბედოლად და თამამად დაწინაურონ მოწინავე ქალები ხელმძღვანელ პარტიულ, საბჭოთა, სამეურნეო, პროფკავშირულ და კომკავშირულ სამუშაოზე".

ცენტრალური კომიტეტს ეს მითითება საფუძვლად უნდა დაედოს პარტიული ორგანიზაციების მუშაობას, ქალთა აღზრდა-დაწინაურებისათვის, სამეურნეო, პოლიტიკურ და კულტურულ ცხოვრებაში მათი ფართოდ ჩაბმისათვის ყოველდღიური ზრუნვით უნდა მივაღწიოთ ქალთა აქტივობის უფრო ამაღლებას, კომუნისტური საზოგადოების აშენებისათვის ბრძოლაში მათს უფრო აქტიურ მონაწილეობას.

ქრონიკა

საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭომ ამხ. მ. ა. გიორგაძე დანიშნა საქართველოს სსრ სოფლის მეურნეობის მინისტრის მოადგილედ, ხოლო ამხ. ი. ი. ბატიაშვილი გაათავისუფლა საქართველოს სსრ სოფლის მეურნეობის მინისტრის მოადგილის თანამდებობიდან სხვა სამუშაოზე გადასაყვანად გამო. (საქ. ფლსი).

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მეორე სესია

საინფორმაციო ცნობა

კავშირის საბჭოს და ეროვნებათა საბჭოს 1951 წლის 7 მარტის გაერთიანებული სხდომის შესახებ

7 მარტს, საღამოს 7 საათზე, კრემლში, კრემლის დიდ სასახლეში, გაიმართა კავშირის საბჭოს და ეროვნებათა საბჭოს გაერთიანებული სხდომა.

თავმჯდომარე — კავშირის საბჭოს თავმჯდომარე დეპუტატი **ბ. ა. იასნოვი** სსრ კავშირის 1951 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტის შესახებ მოხსენებისათვის სიტყვას აძლევს სსრ კავშირის ფინანსთა მინისტრს ამხ. **ა. გ. ზვერევს.**

ა. გ. ზვერევის მოხსენების შემდეგ თავმჯდომარე აცხადებს, რომ დღის წესრიგის საკითხთა განხილვის წესის თანახმად, რომელიც პალატებმა მიიღეს, საბიუჯეტო კომისიების თანამომხსენებენი, კამათი ბიუჯეტის გამო და ბიუჯეტის დამტკიცება მოხდება კავშირის საბჭოს და ეროვნებათა საბჭოს ცალცალკე სხდომებზე.

ამით კავშირის საბჭოს და ეროვნებათა საბჭოს გაერთიანებული სხდომა თავთავდება.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს სხდომები

6 მარტს მოსკოვში, „კრემლის სასახლის დიდ დარბაზში, გაიხსნა სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მეორე სესია.

მეორე სესიად მუშაობა დაიწყო ნეგენ ქვეყნის ხალხების უდიდესი პოლიტიკური და შრომითი აღმავლობის ვითარებაში. ბოლშევიკ ალბანეთ-ბულგარეთ-ჩეხოსლოვაკეთ-ბულგარეთ-ბულგარეთ-ბულგარ

პროპაგანდისტის დასახმარებლად

ბოლშევიკური პარტიის X ყრილობა

ორი პეროდის მოკლეზე — როდესაც საბჭოთა ხელისუფლება გამოდიოდა ინტერვენციისა და სამოქალაქო ომის მდგომარეობიდან და იწყებდა მშვიდობიან სამეურნეო მშენებლობაზე გადასვლას, 30 წლის წინათ, 1921 წლის 8-16 მარტს შეიკრიბა ბოლშევიკური პარტიის X ყრილობა.

X ყრილობის მნიშვნელობა მეტად დიდია. მან ჩვენი ქვეყნის შემდგომი წინსვლისათვის უაღრესად დიდმნიშვნელოვანი საკითხები განიხილა: მიიღო გადაწყვეტილება სასურსათო გაწერილიდან სასურსათო გადასახადზე გადასვლის შესახებ, ახალ ეკონომიურ პოლიტიკაზე (ნეპი) გადასვლის შესახებ; განსაზღვრა პროფკავშირების როლი ქვეყნის სამეურნეო ცხოვრებაში; დაგმო ყოველგვარი ანტიპარტიული დაჯგუფებანი და მიმდინარეობანი პარტიაში და მიიღო გადაწყვეტილება პარტიის ერთიანობის შესახებ; მიიღო გადაწყვეტილება ეროვნული საკითხის შესახებ, რომელიც საფუძველად დაედო სოციალისტური ერების განვითარებასა და აყვავებას, და სხვ.

* * *

ახალ ეკონომიურ პოლიტიკას ჩვენმა პარტიამ საფუძველი ჩაუყარა ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვების პირველ დღეებშივე. „პროლეტარულმა დიქტატურამ ჩვენში თავისი აღმშენებლობითი მუშაობა დაიწყო არა სამხედრო კომეხნაში, — აბობს ამხანაგი სტალინი, — არამედ ტგრეფოდებული ახალი ეკონომიური პოლიტიკის საფუძვლების გამოცდაზეთ... იგი, ეს პოლიტიკა, ღრმავით შეწყვეტილი იქნა ინტერვენციის ვითარებით, და საჭირო გახდა დავპრუნებოდით მას მხოლოდ სამი წლის შემდეგ, როდესაც ბოლო მოეფინა ომსა და ინტერვენციას“ (ი. სტალინი, თხზულებანი, ტ. 11, გვ. 161).

უცხოეთის ინტერვენციისა და სამოქალაქო ომის პეროიდში ბოლშევიკებმა ჩვენი ქვეყნის მთელი შესაძლებლობანი ფრონტის ინტერესებს დაუთმინეს. საბჭოთა ხელისუფლებამ თავის კონტროლ დაუქვემდებარა არა მარტო საინიციატიზებელი მსხვილი მრეწველობა, არამედ საშალო და წვრილი მრეწველობაც, რათა დაეგროვებინა მასობრივი მოხმარების საგრეკანონა ამ საჭიროთ მოემარაგებინა არმია და სოფელი; შემოიღო პურის ვაჭრობის მონოპოლია, აკრძალა პურის ერეკი ვაჭრობა და დაარწმა სასურსათო გაწერა, რათა ალეგიაცა ვლეგრეხების მთელი ბარეი სურსათი, დეკემბრებინა პურის მარაგი და, მოეამაგებინა მრავალმილიონიანი არმია და მუშათა კლასი. საბჭოთა ხელისუფლებამ ომიმოთი აგრეთვე საკალდებულო ზრომოთი ბეგარა ყველა კლასისათვის.

ლენინიძეებთა ამ სისტემამ, რომელიც სამხედრო კომუნიზმის სახელით ალია ცნობილი, გადამტეიცა მუშათა კლასისა და გლეხობის სამხედრო-ეკონომიური კავშირი და საბჭოთა ხელისუფლებას მტრეზთან ბრძოლაში ბრეწყინვალე გამარჯვება მოუპოვა. მაგრამ ეს ინტერვენციისა და სამოქალაქო ომის უკანასკნელ წლებში შეეკუა კომუნიზმის ეკონომიური სისტემა ნეკონომიურ ინტერესებს, ხოლო მისი ნაკლოვანებანი ინტერესებს. ეს ახალი ეკონომიური პოლიტიკის ისტორიული მნიშვნელობა ის არის, რომ ამ ნაკლოვანებანი გადაწყვეტა ჰპოვა ამ ეკონომიური ეტაპზე — ამ ორი კლასის სამეურნეო თანამშრომლობამ.

ახალმა ეკონომიურმა პოლიტიკამ საბჭოთა ხელისუფლებას, ნატურალური სასურსათო გადასახადი, რომელსაც იგი აწესებდა, ფეხო ნაკლები იყო, ვიდრე ბლეს სასურსათო გაწერა ავალებდა, ამასთან ზუსტად იყო დადგენილი არა მარტო გადასახადის რაოდენობა, არამედ მისი გამოყენებანი (იგი ბლეხისათვის უფლებ გამოეცხადებინან საგადასახადო თესლის დაწუბამდე) და ხელისუფლებმა ორგანიზებისათვის ჩაბარების ვადები.

უდიდესი მნიშვნელობა ჰქონდა იმ ფაქტს, რომ ბლეს უფლება ეძლეოდა თავისუფლად გაეყიდა მთელი ნამატი პროდუქტი, რომელიც მას სახელმწიფო გადასახადის გასტუმრობის შემდეგ რჩებოდა. ეს ამაღლებდა მის ინტერესს მეურნეობისადმი, იგი ცდილობდა გადიდებინა ნათესი ფართობები და შეძლებისდაგვარად, რამდენადაც ინდივიდუალური მეურნეობების პირობებში იყო მოსახერხებელი, ეზრუნა მოსავლიანობის ზრდისათვის. ხოლო ამ ფაქტთან, რომ წინასწარ ცნობადებოდა გადასახადის ოაოდენობა, ბლეს წინასწარ შეეძლო აეღო ვარაუდი ნამატ პროდუქტზე და მიხვიდა მოსალოდნელ სარგებლობაზე.

ანუ ეგზიდა რა ბლეს ზედმეტი პროდუქტის თავისუფლად გაყიდვის უფლებას, ამით ახალი ეკონომიური პოლიტიკა უშვებდა ვაჭრობის თავისუფლებას. ვაჭრობის თავისუფლება, — ამბობდა ლენინი,—პირველ ხანებში გამოიწვევს კაპიტალიზმის ერთგვარ გამოცოცხლებას, მოგვიხდება დავუშვათ ერძოდ ვაჭრობა და ნება დავუთოთ ერძოდ მრეწველებს გახსნან ზეწილი საწარმონი. მაგრამ ამისი არ უნდა გეშინოდეს. ამხანაგი სტალინი აღნიშნავდა, რომ „ახალი ეკონომიური პოლიტიკა არის ვაჭრობის თავისუფლება **განსაზღვრულ** ფარგლებში, **განსაზღვრულ** ჩარჩოებში, **რომელიც უზრუნველყოფილია სახელმწიფოს მიწეწსრიგებელი როლი ბაზარზე**“ (ი. სტალინი, „ლენინიზმის საკითხები“, მე-11 გამ., გვ. 296).

ახალი ეკონომიური პოლიტიკის შემოღება უკანდახვა იყო, მაგრამ ეს იყო დროებითი უკანდახვეა, ტაქტიკური ნაბიჯი, რათა პროლეტარიატ სახელმწიფოს **გიმეგრებინა თავისი** ზეგრა და მოეამაგებინა ნიადაგი ახალი, უფრო ღიდი შტეკეთისათვის.

პროლეტარიატის ღიდი ბელშევიკური ნაწილი ვერ ეკრეტდნენ, რომ რამდენადაც ძალაუფლება მუშათა კლასის ხელშია, ხოლო მრეწველობა, ტრანსპორტი, სავარეო ვაჭრობა, ბანკები — პროლეტარული სახელმწიფოს ხელში, კაპიტალისტების ერთგვარი გამოცოცხლება, რაც საკოჭლბრეხვის თავისუფლების დაშვებასთან იყო დაკავშირებული, ჩვენთვის საშიში არ იქნებოდა. წინასწარ იყო გათვალისწინებული, რომ საქონელბრუნვაში ერძოდ ვაჭრობა და სპეკულანტებს დაუპირისპირებოდა ორგანიზებული სახელმწიფო და კოოპერაციული ვაჭრობა და მის თანდათან მოსპობდა.

სამხედრო კომუნიზმის პოლიტიკიდან ახალი ეკონომიური პოლიტიკისაკენ მობრუნებას ლენინი ადარებდა ციხესიმაგრის ეერიშიდან მის ალაყაზ გადასვლას. საჭირო იყო ღრუბეიდი უკანდახვა, ძალების მოკრება, ხოლო შემდეგ კვლავ შტეკეთის გაჩაღება. „არა შეტეკვითი ეერიშები.—ამბობდა ლენინი,— არამედ ფრიად ძნიეი, ძნელი და უსიამოვნო ამოცანა ხანგრძლივი ალუსა, რომელიც დაკავშირებული მთელ რიგ უკანდახვეასთან. აი რა არის აუცილებელი იმისათვის, რომ მიეუფდეთ ეკონომიური საკითხის გადაწყვეტას, ე. ი. სოციალიზმის საფუძველზე ეკონომიური გადასვლის **უზრუნველყოფის**“ (ვ. ი. ლენინი, თხზულებანი, ტ. 33, გვ. 70).

ახალი ეკონომიური პოლიტიკის შემოღებიდან უკე ერთი წელი შემდეგ, პარტიის XI ყრილობაზე ლენინმა განაცხადა, რომ უკანდახვეა დამთავრდა, და წამოაყენა კერძო სამეურნეო კაპიტალზე შტეკვის მომზადების ლოზუნგი. ლენინმა აღნიშნა, რომ უკანდახვეით პარტია დაუახლოვდა თავის ბაზებს და ახლა მთელ მასებთან ერთად მიდის წინ.

ლენინი აღნიშნავდა, რომ ახალი ეკონომიური პოლიტიკა ნიშნავდა გაადვილებულ ბრძოლას ომმაკვდავ კაპიტალისტა და ამზარდ სოციალიზმს შორის. „ეინ-ვის?“, — ასე იდგა საკითხი. ლენინი უდიდეს რწმენას გამოთქვამდა, რომ ახალი ეკონომიური პოლიტიკას მოხერხებული მომარჯვებით ჩვენს ქვეყანაში სოციალიზმი გიმპარჯვებდა.

ლენინის და სტალინის სტრატეგიული გეგმა იმაში მდგომარეობდა, რომ უწინარეს ყოვლისა გაძლიერებულიყო მიწათმოქმედების საწარმოო ძალები, გაშლილიყო სამეურნეოდ ქალაქსა და სოფელს შორის, შეკმნილიყო ნედლეულისა და სურსათის ბაზა მრეწველობის განვითარებისათვის. ეს ამოცანები პარტიამ გადაწყვიტა ახალი ეკონომიური პოლიტიკის პირველ პეროიდში (1921-1925 წლები). ახალი ეკონომიური პოლიტიკის მეორე პეროიდში (1926-1929 წლები), პარტიამ გააჩაღა ბრძოლა ჩვენი ქვეყნის სოციალისტური ინდუსტრიალიზაციისათვის (1926-1929 წლები), რომელმაც მთელ წინანდელ მუშაობასთან ერთად შექმნა წინამძღოლი სამ კავშირის სოფლის მეურნეობის სოციალისტური გარდაქმნისათვის (1930-1934 წლები).

1936 წელს მოხსენებაში „სსრ კავშირის კონსტიტუციის პროექტის შესახებ“ ამხანაგმა სტალინმა შეაჯამა ახალი ეკონომიური პოლიტიკის საფუძველზე საბჭოთა ხალხისა და მისი სახელოვანი ხელმძღვანელის — ბოლშევიკური პარტიის მიერ მოპოვებული მიღწევები და აღნიშნა, რომ „ჩვენ გვაქვს ნეპის უკანასკნელი პრეიოდი, ნეპის დასასრული, სახალხო მეურნეობის ყველა სფეროში კაპიტალზმის სრული ლიკვიდაციის პეროიდი“ (ი. სტალინი, „ლენინიზმის საკითხები“, მე-11 გამ., გვ. 633).

განაკეთარა რა ლენინის ფილოსოფიები, ამხანაგმა სტალინმა გააკეთა უმნიშვნელოვანესი დასკვნა იმის შესახებ, რომ ახალ ეკონომიურ პოლიტიკას უდიდესი საერთაშორისო მნიშვნელობა აქვს. თავის სტუდენი „კომინტერნის პროგრამის შესახებ“ საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმზე 1928 წლის 5 ივლისს ამხანაგი სტალინი ამბობდა: „ჩანა შეიძლოათ უნეკოდ ეიოოად წასვლა კაპიტალისტურ ქვეყნებს, მაოგან თუნდაც ყველაზე გაგეთარებულ ქვეყნებს, კაპიტალზმიდან სოციალიზმზე გადასვლის დროს? მე ეფეკრნოს, რომ არ შეუძლიათ. ამა თუ ინ სახით ახალი ეკონომიური პოლიტიკა მისი სიბაზრო კავშირურთიერთობითა და ამ სიბაზრო კავშირურთიერთობის გამოყენებით ამსოოლუტურად აეეკოლებელი თვითეული კაპიტალისტური ქვეყნისათვის პროლეტარიატის დიქტატურის პერიოდში.

...ჩვენი სოციალისტური რევოლუციის გარდუვალი ფაზა **ყველ ქვეყანაში**“ (ი. სტალინი, თხზულებანი, ტ. 11, გვ. 159-160).

სსრ კავშირში სოციალიზმის გამარჯვება, რაც ახალი ეკონომიური პოლიტიკის განხორციელების შედეგად იქნა მოპოვებული, საბჭოთა ხალხს შესაძლებელი მიეწევდა სტალინური ხუთწლეულების პირიდნეი, ჩვენს ქვეყანაში კომეწნიზმის წარმატებით მშენებლობა თვალსაჩინო მაგალითს წარმოადგენს ყველა ქვეყნის მშრომელებისათვის. ამ მაგალითს სახლო დემოკრატიის ქვეყნები პირდაპირი გზით მიჰყავს სოციალიზმისაკენ, ხოლო კაპიტალისტური ქვეყნების შრომელებს იგი ჰაბტებს ძალას და ენერგიას მათს ბრძოლაში ექსპლოატატორული კლასების დამბობისათვის, სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვებისათვის.

* * *

ახალ ეკონომიურ პოლიტიკაზე გადასვლა ოოიიხოოდად პარტიის ძალთა უდიდეს დაძაბვას, მაღალ ორგანიზეციოლ ნებისა და ღოვმედების ეოოიანობას. ამავე დროს ამ პეროიდში სხვადასხვა ანტიპარტიულმა დაჯგუფებამ—ტროცკისტებმა, „მუშათა ოპოზიციამ“, „იენარიკენენ კოძენსანმა“, „დემოკრატიულმა ცენტრალისტებმა“ და სხვ. — ეეერიშა მიიტანეს პარტიის ლენინურ-სტალინურ ხელმძღვანელობაზე, რათა მოეხდინათ მისი დეზორგანიზეცია, უფსკრეტში გადაეჭიხთ პარტია.

ამ საფრთხის თავიდან ასაცილებლაღ, რომ „ეეერიშა **ჯგუ**ფები ეუმზადებდენ პარტიის, უდიდესი ბნიშნეულობა ჰქონდა X ყრილობის გადაწყვეტილებას პარტიის ერთიანობის შესახებ.

ყველა ეს ოპოზიციური ჯგუფები გაერთიანებული იყვნენ ლენინიზმისაგან ეიოლ ეიოლ ეიოლ, ფარ არ სწყმდათ სოციალისტური მშენებლობის გამარჯვება ჩვენს ქვეყანაში, არ სწყმდთ, რომ მუშათა კლასს შეეძლოა უხელმძღვანელოს და სოციალიზმის მშენებლობის საქმეში ჩაბაას ბლეხობა. ახალ ეკონომიურ პოლიტიკაში ისინი ხედავდნენ მხოლოდ უკანდახვეას — იმას, რომ იგი იწვევდა კაპიტალზმის ერთგვარ აღორძინებას, მაგრამ ვერ ხედავდნენ მის მეორე მხარეს, იმას, რომ იგი გულისხმობდა „სოციალისტური ელემენტების როლის ზრდას კაპიტალისტური ელემენტების სახიანოდ, ...კაპიტალისტურ ელემენტებზე სოციალისტური ელემენტების გამარჯვებას, ...კლასების მოსპობას, სოციალისტური ეკონომიკის საძირკვლის ჩაგებას“ (ი. სტალინი, თხზულებანი, ტ. 7, გვ. 398).

ტროცკისტებმა გაიღაშვრეს ახალი ეკონომიური პოლიტიკის საფუძვლებზე პროფკავშირების შემობრუნების წინააღმდეგ. X ყრილობის წინ მათ ამ საკითხზე პარტიას თავს მოახვიეს დისკუსია. ტროცკისტები მოითხოვდნენ პროფკავშირების „შენჯღრევას“ და მათს დაუფლებლიეე გასაბერფოფოვბრიეეებას, მოითხოვდნენ გაგრძელებულიყო და გაძლიერებულიყო სამხედრო კომუნიზმის პოლიტიკა, ცდილობდნენ აღმზრდელობითი ზომები, რომლებსაც პარტია სოციალისტურ მშენებლობაში მასების ჩასაბმელად მიმართავდა, შეეცვალათ შიშველი ადმინისტრირების, იძულებისა და მბრძანებლობის ზომებით, რაც ესაფეოდ გამოიწვეოდა ეარტიო მასების ამხედრებას პარტიის წინააღმდეგ. პროფკავშირების ფაგარაგიდა აღმზრდელობითი როლის—„კოზეფნიზმის სკოლის“ ფუფქციებს, დაუუპაკდა პროლეტარიატის დიქტატურის. დისკუსია პროფკავშირების შესახებ ბარტა პროფკავშირების როლის საკითხით როდი ამოიწურებოდა. აქ უმთავრესად საქმე ეხებოდა პარტიის დამოკიდებულებას გლეხობისადმი, პარტიის დამოკიდებულებას მუშათა უპარტიო მასებისადმი ინ პეროიდში, როდა საბჭოთა ალეკ ომი უკვე დამთავრებული იყო. „მუშათა ოპოზიცია“ „ბარაბნელან“ აკრიტიკებდა პარტიას. იმის ეამო, რომ პარტიამ ინდუსტრიის განვითარება სოფლის მეურნეობის განვითარებით დაიწყო, იგი ბრალად ედება პარტიას გლეხობისაკენ ბაგანრაა. მუშათა კლასის ინტერესების დავიწყებას, „მუშათა ოპოზიციის“ არარეობამდე დაჰყავდა პარტიის როლი, უარყოფდა პროლეტარიატის დიქტატურის მნიშვნელობას სამეურნეო მშენებლობაში და წინადადებას იძლეოდა, რომ მთელი სახალხო მეურნეობის მართველობა გადასცეოდა „მწარმოებელთა სრულიად რუსეთის ყრილობას“.

პარტიის წინაშე დასაბეკი ამოცანების წარმატებით შესასრულებლად პარტიის რიგების დარაზმულობისათვის განსაკუთრებული როლი შესარულეს ლენინის მიერ მოწვეულმა X ყრილობის მიერ მიღებულმა გადაწყვეტილებებმა „პარტიის ერთიანობის შესახებ“ და „ჩვენს პარტიაში სინდიკალისტური და ანარქისტული გადახრის შესახებ“. ამ გადაწყვეტილებებში ყრილობამ აღნიშნა უდიდესი საფრთხე, რასაც ბოლშევიკური პარტიისა და პროლეტარიატის დიქტატურისათვის წარმოადგენდა პარტიაში ჯგუფებისა და ფრაქციების არსებობა. დაკმინ ისინი და დაადგა ცენტრალურ კომიტეტს გაეძლიერებინა ბრძოლა მათი ყოფიერგვარი გამოვლინების წინააღმდეგ. „პარტიის ერთიანობის შესახებ“ ყრილობის მიერ მიღებული რეზოლუციის მე-7 პუნქტი არ ყოფილა გამოქვეყნებული. მაგრამ იმისთან დაკავშირებით, რომ პარტიის მტრებმა, განსაკუთრებით ლენინის ავადმყოფობის პერიოდში, გაამლიერეს თავიანთი ძორგამმოხრეეი ეოემობა, ეგი ეამოაქვეყნა ამხანაგმა სტალინმა თავის მოხსენებაში პარტიის XIII კონფერენციაზე 1924 წლის 17 იანვარს. ამ პუნქტის მიხედვით X ყრილობა რწმუნებას აძლევდა ცენტრალურ კომიტეტს „...დისციპლინის დაცვევეის ან ფრაქციათა ბანაზრეეის თუ დაშვების შემთხვევაში... მიმართოს პარტიული სასჯელის ყველა ღონისძიებას, თანე პარტიიდან გარიცხვამდე, ხოლო ცენტრალურ კომიტეტს წევრების მიმართ — ამის გადაყვანას კანდიდატებად და, როგორც უკიდურეს ღონისძიებას, პარტიიდან გარიცხვასაც კი“. (ი. სტალინი, თხზ. ტ. 6, გვ. 29).

X ყრილობის გადაწყვეტილებამ პარტიის ერთიანობის შესახებ უმნიშვნელოვანესი ორი შედეგი ცხოვრებაში. პარტიამ დაინახა ლენინურ-სტალინური ცენტრალური კომიტეტის ირგვლივ, ყველა ჯგუფი და ფრაქციები, ყველა ანარქისტები და ტროცკისტები ... ეკონომიური პოლიტიკა

ბოლშევიკური პარტიის X ყრილობა ისტორიული ეტაპი იყო საბჭოთა სახელგადოეობისა და სახელმწიფოებრივი წყობილების განმტკიცების საქმეში. ყრილობამ მიიღო უმნიშვნელოვანესი გადაწყვეტილებანი ეროვნულ საკითხზე. ოქტომბრის სოციალისტურმა რევოლუციამ მოსპო ეროვნული პრივილეგიები და გამოაცხადა ერთა თანასწორუფლებიანობა. მაგრამ ჯერ კიდევ ბოლიანად როდი იყო დანერგული ეროვნის სოციალისტური განვითარების პრინციპები. პარტიის ამოცანა იყო დაბმულიყო ცალკეულ ერებს, რათა მათ მთლიანად გამოეყენებინათ თავიანთ უზარეულეყოფილი ეროვნული ენერგია. ყრილობაზე „ამხსენეს პარტიის მოურიგ ამოცანებზე ნაციონალურ საკითხში“ გაიკეთა ამხანაგმა სტალინმა. „...ნაციონალური საკითხის არსი იმაში მდგომარეობს, — ამბობდა ამხანაგი სტალინი, — რომ მოესპოთ ზოგიერთი ერის ის ფაქტიური ჩამორჩენილობა (სამეურნეო, პოლიტიკური, კულტურული), რომელიც მათ მემკვიდრეობად გადმოეცათ წარსულისაგან, რომ საშუალება მოეცეთ ჩამორჩენილ ხალხებს დაეწიონ ცენტრალურ რუსეთს სახელმწიფოებრივადაც, კულტურულადაც და მეურნეობრივადაც“ (ი. სტალინი, თხზულებანი, ტ. 5, გვ. 42).

ამხანაგ სტალინის მოხსენების გამო ყრილობამ მიიღო საბჭოთა ქვეყანაში შემავალ ეროვნებათა განვითარების ფართო პროგრამა, რომელიც ითვალისწინებდა დახმარებას ყარაფინ ხალხების აშრომელი მასებისადმი—მათი სახელმწიფოებრიობის განმტკიცებას, მრეწველობის და სამეურნეო პროლეტარიატის შექმნას ამ ქვეყნებში, მშობლიურ ენაზე მოქმედი აღმინისტრაციის, სასამართლოს, მეურნეობის ორგანოების მოწყობას, ადგილობრივი კადრების მოამზადებას, მშობლიურ ენაზე სკოლების, თეატრების, ბეჭდვითი სიტყვის შექმნას, ეროვნული ინტელიგენციის აღზრდას და ა. შ.

ამხანაგმა სტალინმა აღნიშნა ორგვარი გადახრა ნაციონალურ საკითხში. პირველი გადახრა — დიდშოვინისტური (ველიკორუსული) შოვინიზმი მდგომარეობდა მოსწრაფებაში — ძირი გამოეთხართ ხალხთა ეროვნული თანასწორუფლებიანობის პრინციპისათვის. ეს ნიშნავდა ნაციონალურ საკითხში პარტიის ნაციონალურ საკითხში. მეორე გადახრა — ადგილობრივი ნაციონალიზმი — წარმოადგენდა იმის ცდას, რათა ყოველსმხრივ გაუზიადებინათ ეროვნული თავისებურებანი, განცალკევებულიყენენ და ჩაკეტილიყვნენ თავიანთ ეროვნულ ჩარჩოებში, მიეჩქმალათ კლასობრივი წინააღმდეგობანი თავიანთი ერის შიგნით. ეს გადახრები ნიშნავდა ლენინურ-სტალინური ინტერნაციონალიზმის პრინციპისაგან უკანდახვეას ბურჟუაზიული ნაციონალიზმისაკენ. გადახრა ადგილობრივი ნაციონალიზმისაკენ უკავშირდებოდა წინათ ჩაგრული ერების ბურჟუაზიულ-ნაციონალისტურ ელემენტებს, ასუსტებდა საბჭოთა ხალხის ერთიანობას, ხელს უწყობდა იმპერიალისტებსა და თეთრგვარდიელებს.

ამხანაგმა სტალინმა აღნიშნა, რომ ორივე ეს გადახრა უდიდეს საშიშროებას წარმოადგენდა პარტიისა და საბჭოთა ხელისუფლებისათვის და ყრილობის ყურადღება გამახვილი მათთან ბრძოლის აუცილებლობაზე.

X ყრილობის გადაწყვეტილებებმა განსაკუთრებული როლი შეასრულეს ხალხთა თანასწორობის უფლების ფაქტიური განხორციელებისა და ერთიან ნოყახად მათი შეკავშირების საქმეში. ლენინურ-სტალინურმა ეროვნულმა პოლიტიკამ შექმნა ხალხთა ურთიერთდახმარების ისეთი სისტემა, რომელმაც უზარეულეყო ენინ ჩამორჩენილი ერების დაწინაურება.

დიდმა სამამეელო ომმა ბრწყინვალედ დაადასტურა ლენინურ - სტალინური ეროვნული პოლიტიკის სიღიადე. ფაშისტური სახელმწიფოების გაერთიანებული ძალების დამარცხებასა და განადგურებაში უდიდესი ენი ხალხთა სტალინური მეგობრობის როლი. საბჭოთა კავშირში გაერთიანებული ერები დიდი რუსი ხალხის მეთაურობით ერთ საბრძოლო ბანაკად გადაქცეულნ და დამარცხეს პრუნეულელ კაცობრიობის ეერეეე

გაუმარჯოს საბჭოთა ქალებს — კომუნიზმის აქტიურ მშენებლებს, ჩვენი სამშობლოს მგზნებარე პატრიოტებს!

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

ცხოვრების ფართო გზაზე

სამართლიანად ამაყობს აჭარა სოფლის მეურნეობის მოწინავე ქალებით, ჩაის, ციტრუსების, თამბაქოს კულტურის უხვი მოსავლის გამოჩენილი ოსტატებით, სოციალისტური შრომის გმირებით.

ფართოდ ცნობილია ქობულეთის რაიონის სოფელ ხუცუბნის სანლეობის კოლმეურნეობის მერგოლურის, სოფლის ბეურნების გაბედული ნოვატორის, სოციალისტური შრომის გმირის ასმათ ჯიჯავაძის სახელი. რამდენიმე წელია მას ჩაის ფოთლის სარეკორდო მოსავალი მოპოვაყს. პარტიის აჭარის სოლელო კომიტეტის ბიუროს შარშან სპეციალურად განიხილა მისი გამოცდილების გავრცელების საკითხი და დასახა სათანადო ღონისძიებები.

ასმათის ქალიშვილი გული ჯიჯავაძე ჯერ კიდევ ს

ოთხი სახელმწიფოს საგარეო საქმეთა მინისტრების მოკავშირეთა წინასწარი თათბირი

პარიზი, 6 მარტი. (საკუთარი სამაც. კორრ.). დღეს გაიმართა მეორე სხდომა ოთხი სახელმწიფოს საგარეო საქმეთა მინისტრების მოადგილეთა წინასწარი თათბირისა, რომელიც მოწვეულია საგარეო საქმეთა მინისტრების სამმის დღის წესრიგის შესამუშავებლად. სამმის დღის წესრიგის შესამუშავებლად, თავმჯდომეობენდა ფედერალური წარმომადგენელი დე